

Karin Granqvist

Målarrösten – Ett fyrfaldigt leverne

23 jan–21 mars 2010

Sundsvalls museum

Lever av färg

Det är inte utan ett stänk av stolthet i rösten som Sundsvalls museums Barbro Björk presenterar den stora utställningen med måleri av Karin Granqvist. De närmast monumentala målningarna intar Magasinsgatan med glada färgexplosioner och stark självmedvetenhet. De ser ut att vara skapade i ett extatiskt lyckorus av någon som går i gång på färg, lever av färg och är färg.

Karin Granqvists målningar föreställer ingenting utan uttrycker hennes inre världar. Och vilka världar, vilka färger. Här finns ett sofistikerat men smetigt, härligt, rikt, till synes ousinligt flöde av nyanser, styrkevariationer, mönster och rörelser. Men ibland släpper hon taget och låter tunna trådar av oljefärg rinna nerför den vita färdiggrundade duken. En bild vill flyga i väg som en kinesisk drake. En annan liknar en bit korrugerad plåt som blivit hopknycklad av någon jätte och hamnat i ett blåskimrande färgbud i polkagriskaramellfabriken.

Eftersom hon vill ge obegränsade tolkningsmöjligheter sätter Karin Granqvist inga titlar på sina verk. I stället anges under vilka år bilderna är gjorda. Hon kan lägga ner flera år på att göra färdig en målning. Och kanske behövs det mycket tid för i det här måleriet finns ingen ångerknapp. Karin Granqvist ändrar inte och målar inte över. Allt på bilden skapas direkt och blir som det blir. Metoden kräver en intensiv närvaro i själva arbetet vilket kan förklara den starka närvarokänslan i bilderna. De lever här och nu i rummet, nära betraktaren, och det är nog det som gör dem till så starka upplevelser.

De största målningarna i utställningen, de som hänger i taket, är tio till elva år gamla, men de flesta är från de senaste åren. Inga stora förändringar i stil och uttryck ser ut att ha inträffat under den tiden, utom möjligen att färgerna har blivit starkare. I stort sett är utställningen i Sundsvall samma utställning som visades på Konstakademien i Stockholm 2009. Det är också därifrån den vackra katalogen kommer. I den ackompanjeras målningarna av lyrik av Karin Granqvist. Orden kommer ur färgen när hon målar, berättar hon. Eftersom de stör henne i måleriet skriver hon upp dem på lappar och daterar dem. Resultatet kan bli så här:

”Svarta hål har dragit ut På tiden Som alla katastrofer går i Slowmotion / Lögn bara lögn ...”, eller: ”Paradis Sprängt /Tio japanska steg / Fram till betraktandet / Av den döde / Därefter befolkas / Mellanrummet ...”

Det låter som om det har hänt något hemskt och det har det nog gjort. Hon beskriver sitt måleri som död och pånyttfödelse. Måleriet dör, färgen dör, men hon börjar om trots det. Själv tar hon inte längre åt sig av talet om måleriets död, men när hon undervisar på Konsthögskolan i Umeå märker hon att eleverna lider av det.

– De kommer till mig och vill prata och då går jag i gång till försvar. Det handlar om tillåtelser, olika tillåtelser, det finns så många vägar att gå, säger Karin Granqvist.

Karin Granqvist är född i Sollefteå 1965, men uppvuxen i Umeå. Nu bor hon i Stockholm och har ett sommarboende i Sångå utanför Sollefteå med stor ateljé. Hon har en gedigen konstutbildning och examen från Konsthögskolan i Umeå. Hon har fått en lång rad stipendier, bland annat Grafström-Sandqvistska fondens stipendium 1988. Sedan 2004 är hon ledamot av Konstakademien. Bland hennes offentliga verk märks en kormatta i Sollefteå kyrka, handknuten i Iran.

Text och foto: Karin Kämsby